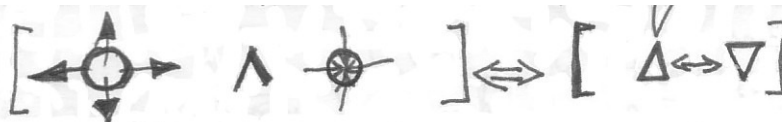

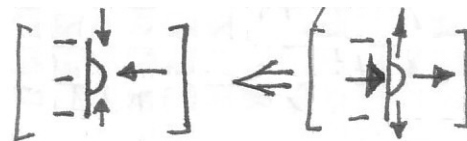
Αντιπερισπασμός του πυρός και στρατηγική του εδάφους

N. Αυγερός

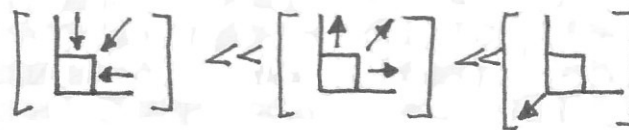
Σπάνια εξετάζουμε τα αποτελέσματα της Συνθήκης της Λωζάννης μέσω της γεωστρατηγικής και σπανιότερα ακόμα μέσω της τοποστρατηγικής. Έχουμε την τάση να δίνουμε έμφαση στη Σμύρνη, λόγω της στρατηγικής και στη Κωνσταντινούπολη, Ίμβρο και Τένεδο, λόγω των εξαιρέσεων της ανταλλαγής. Δίχως αυτό να σημαίνει, βέβαια, ότι επικεντρωνόμαστε στα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς το επιβεβαιώνει η αποτελεσματικότητά της προσέγγισής μας, όσον αφορά στη γενοκτονία των Ποντίων. Στην πραγματικότητα, λειτουργούμε συναισθηματικά εξαιτίας της φόρτισης τα οποία μας προκαλούν τα γεγονότα. Κατά συνέπεια, η Συνθήκη της Λωζάννης παρουσιάζεται κι ερμηνεύεται, στατικά και παθητικά. Ας εισάγουμε, λοιπόν, μία τοποστρατηγική προσέγγιση, για να κατανοήσουμε, όχι πια τον πόνο μας, ο οποίος είναι δεδομένος, αλλά τη στρατηγική που ακολούθησαν η Οθωμανική Αυτοκρατορία, οι Νεότουρκοι κι ο Kemal, διότι το πλαίσιο τους ήταν άλλο. Η ανασυγκρότηση του τουρκικού πυρήνα ήταν η αρχή λόγω της εύκολης δυνατότητας ελέγχου του κέντρου. Διότι το κέντρο, αν και δίνει πολλές δυνατότητες επίθεσης, δεν διαχειρίζεται εύκολα αμυντικά κι αυτό ισχύει εξαιτίας της συμμετρίας της δράσης.

Το επόμενο στάδιο είναι τα πλευρικά σημεία, τα οποία προκύπτουν από τα λεγόμενα φυσικά όρια, τα οποία μετασχηματίζονται σε στρατηγικά σύνορα.

Η αποβίβαση είναι ένδειξη προσβολής, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η ισορροπία του σημείου, δεν έχει την ιδιότητα της ανθεκτικότητας. Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει πλαίσιο ισχυρού πεδίου. Η ολοκλήρωση του δεύτερου σταδίου έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μίας συμπαγούς μάζας. Ο τελευταίος προβληματισμός αφορά τις εξωτερικές γωνίες. Η ισχύς της γωνίας προέρχεται από το πεδίο ορισμού. Ως επιθετικό εργαλείο, είναι ισχυρότερο εξωτερικά.

Η μετάφραση αυτών των νοητικών σχημάτων της τοποστρατηγικής, στο πεδίο της γεωστρατηγικής, εκφράζεται ως εξής:

$$\Lambda-A \gg \Lambda \sim \Lambda-K-I-T \sim \Lambda-I-T$$

Με άλλα λόγια, ο πραγματικός στρατηγικός στόχος της καταστροφής της Σμύρνης ήταν η εισβολή κι η κατοχή της Ανατολικής Θράκης. Κατά συνέπεια, αυτοί που θεωρούν ότι ο στόχος τους ήταν η Μεγάλη Ιδέα θα πρέπει να περιμένουν την εμφάνιση του θρακικού, για να κατανοήσουν, επιτέλους, τη σημασία της Θράκης σε τοποστρατηγικό επίπεδο.